

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

Των Αλεξάνδρας Νταγλέρη, Κωνσταντίνας Ντέντη, Νίκου Ροφάτη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ
- B) ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
- Γ) ΙΩΑΝΝΗΣ
- Δ) ΕΥΑ
- E) ΠΑΤΕΡΑΣ
- ΣΤ) ΠΑΙΔΙ 1
- Z) ΠΑΙΔΙ 2

ΣΚΗΝΗ 01

Πρόσωπα: Αναστασία, Απόλλωνας

Χώρος: Σπίτι Απόλλωνα, αποθήκη

Σκηνικά: Βιβλιοθήκη, βιβλία, κούτα, κουτί γεμάτο γράμματα, διάφορα αντικείμενα που βρίσκεις σε αποθήκη.

Ανοίγει η αυλαία. Βλέπουμε την Αναστασία να βοηθάει τον Απόλλωνα να πακετάρει (μέσα σε κούτες) για την μετακόμισή του. Η Αναστασία στέκεται όρθια μπροστά από μία βιβλιοθήκη ενώ ο Απόλλωνας είναι οκλαδόν μπροστά από μία κούτα. Επικρατεί ησυχία.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Ξαφνικά στρέφει το κεφάλι του προς το μέρος της Αναστασίας. Της μιλάει κοφτά, η όψη του δίχως συναίσθημα)
Σ' ευχαριστώ που ήρθες (Γυρνάει το κεφάλι του και επιστρέφει στο γέμισμα της κούτας.)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Στρέφει το βλέμμα της προς το μέρος του. Του χαμογελάει γλυκά γνέφοντας απαλά το κεφάλι της)
Δεν κάνει τίποτα. Γι' αυτό είμαι εδώ άλλωστε. Οτιδήποτε άλλο θελήσεις, μου λες.

(Η Αναστασία συνεχίζει να συμμαζεύει τα αντικείμενα του Απόλλωνα όταν βρίσκει ένα κουτί που της κεντρίζει το ενδιαφέρον. Γεμάτη περιέργεια, το παρατηρεί και ύστερα από λίγο το ανοίγει.)

(Ξαφνιασμένη και μπερδεμένη από αυτό που αντίκρυσε μέσα, γυρνάει προς τον Απόλλωνα απορημένη)
Κράτησες τα γράμματα...;

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Κοκκαλώνει στιγμιαία και χωρίς να την κοιτάξει της απαντάει)
Και βέβαια. Γιατί αμφέβαλες;

Η Αναστασία τον πλησιάζει με αργό βηματισμό, το κουτί ακόμη στα χέρια της ενώ τα μάτια της σκανάρουν το περιεχόμενό του. Πάει και κάθεται δίπλα στον Απόλλωνα, ο οποίος την αγνοεί και συνεχίζει να ασχολείται με την κούτα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Αναστενάζοντας)

Όχι, απλά...Σκέφτεσαι ακόμα την Εύα;

Ο Απόλλωνας δεν της δίνει απάντηση. Αυτή, συνεχίζει να κοιτάει τα γράμματα με ανησυχία έως ότου βρίσκει ένα συγκεκριμένο, που έγραψε εκείνη χρόνια πριν. Παίρνοντας μία βαθιά ανάσα, ανοίγει το γράμμα και αρχίζει να το διαβάζει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

“Αγαπητή Εύα, (Σβήνουν τα φώτα) σήμερα είχα μία δύσκολη μέρα...”

(Αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της δεύτερης σκηνής, η Αναστασία και ο Απόλλωνας αποχωρούν, η Αναστασία συνεχίζει να διαβάζει το γράμμα.)

ΣΚΗΝΗ 02

(flashback)

Πρόσωπα: Αναστασία(16), Απόλλωνας(17), Ιωάννης

Χώρος: Προαύλιο σχολείου

Σκηνικά: Παγκάκι, βιβλίο που διαβάζει ο Απόλλωνας.

Ακούγεται ο ήχος κουδουνιού. Ανοίγουν τα φώτα. Βρίσκουμε την Αναστασία και τον Απόλλωνα να κάθονται σε ένα παγκάκι. Ο καθένας ασχολείται με κάτι δικό του. Ο Απόλλωνας διαβάζει ένα βιβλίο ενώ η Αναστασία παρακολουθεί τα υπόλοιπα παιδιά στο προαύλιο. Φαίνεται αγχωμένη. Οι ώμοι της είναι μαζεμένοι, φαίνεται κλεισμένη στον εαυτό της, παίζει συνέχεια με τα χέρια της και ανασαίνει βαριά. Τότε αρχίζει να την πλησιάζει ένας συμμαθητής της.

ΙΩΑΝΝΗΣ: (Πλησιάζει την Αναστασία με ύφος υπεροπτικό, σχεδόν υποτιμητικό. Της χαμογελάει ψεύτικα ενώ την χαιρετάει)

Καλημέρα Γκιουζέλ, πως τα πήγες στο διαγώνισμα; Εγώ δυσκολεύτηκα στο τελευταίο θέμα, αλλά τελικά το έλυσα. Μου πήρε όμως ένα πολύ καλό μισαωράκι για να το λύσω.

Η Αναστασία σηκώνει το βλέμμα της και τον κοιτάει αγανακτισμένη. Ο Απόλλωνας κατεβάζει λίγο το βιβλίο του για να παρακολουθήσει την συναναστροφή μεταξύ των δύο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Απαντάει με κουρασμένη/βραχνή φωνή)

Μπράβο σου Ιωάννη, χαίρομαι για εσένα.

Ο Ιωάννης, προφανώς μη ευχαριστημένος από την απάντηση της συμμαθήτριάς του αποφασίζει να την πιέσει κι άλλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ: (Έχει ένα σαρδόνιο χαμόγελο)

Οι γονείς μου θα είναι ΠΟΛΥ ευχαριστημένοι με τον βαθμό μου. Εσύ πως τα πήγες;

Η Αναστασία φαίνεται να μαζεύεται κι άλλο στον εαυτό της και χωρίς να το καταλάβει, τα χέρια της τυλίγονται γύρω από την ίδια, σαν να αυτοαγκαλιάζεται.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Τραυλίζοντας)

Κ-Καλά, (προσπαθεί να χαμογελάσει) μία χαρά.

Βλέποντας την αντίδραση της Αναστασίας, ο Απόλλωνας αποφασίζει να αντιδράσει. Κλείνει το βιβλίο του με δύναμη, σηκώνεται απότομα, πηγαίνει κοντά του και του κάνει νόημα να φύγει. Εκείνος δυσανασχετεί αλλά εν τέλει δαγκώνει την γλώσσα του και φεύγει.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Κουνάει το κεφάλι του με αγανάκτηση. Πηγαίνει και κάθεται δίπλα στην Αναστασία)

Τι έχεις;

Η Αναστασία φαίνεται να τον αγνοεί, δεν του δίνει απάντηση.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Ελαφρά εκνευρισμένος)

Σε ρώτησα κάτι. Τι έχεις;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Σηκώνει απότομα το κεφάλι της, δάκρυα τρέχουν από τα μάτια της, η έκφραση της είναι νευριασμένη, τα δόντια της σφιγμένα, τα μάτια της μανιακά, λυγμοί ξεφεύγουν από τα χείλη της ενώ φωνάζει και ξεσπά)

ΝΑ ΜΗΝ ΣΕ ΝΟΙΑΖΕΙ! Ποτέ δεν σε ένοιαζε έτσι κι αλλιώς... Εδώ δεν ενδιαφέρεσαι για την ίδια σου την αδελφή! (Η Αναστασία αμέσως συνειδητοποιεί τι έχει κάνει. Τα μάτια της γουρλώνουν και τα χέρια της πετάγονται στο στόμα της.)

(Ψιθυρίζοντας) Συγγνώμη. Δεν το 'θελα. Απλά, οι γονείς μου, οι βαθμοί, δεν μπορώ... Συγγνώμη.

Ο Απόλλωνας την πλησιάζει κι άλλο και περνάει το χέρι του γύρω από την πλάτη της και την κοιτάει με συμπνετικό βλέμμα, καθώς εκείνη συνεχίζει να κλαίει.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:

Καταλαβαίνω πως ότι περνάς αυτή την στιγμή είναι πολύ δύσκολο για εσένα, αλλά θέλω να ξέρεις πως εγώ θα είμαι πάντα δίπλα σου ότι κι αν συμβεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Τρομαγμένη, αγανακτισμένη, αγχωμένη)

Και τι θα κάνω με τους γονείς μου; Τι θα τους πω; Απόλλωνα, δεν πρέπει να μάθουν! Αν μάθουν πόσο έγγραφα θα με σκοτώσουν!

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Στωικά)

Τότε μην τους το πεις.

Η Αναστασία τον κοιτάει ξαφνιασμένη, σχεδόν απορημένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Δεν μπορώ να το κάνω αυτό...

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:

Μπορείς. Δεν χρειάζεται να τους δίνεις αναφορά για την ζωή σου. Δεν είσαι ιδιοκτησία τους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Εύκολο να το λες, δύσκολο να το κάνεις...

Οι δυο τους μένουν αγκαλιασμένοι και καθώς τα φώτα κλείνουν, ακούμε τον Απόλλωνα.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:

Τελικά, πόσο πήρες;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: 18

(Αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της τρίτης σκηνής, η Αναστασία (16) και ο Απόλλωνας(17) αποχωρούν.)

ΣΚΗΝΗ 03

Πρόσωπα: Αναστασία, Απόλλωνας

Χώρος: Σπίτι Απόλλωνα, αποθήκη

Σκηνικά: Κουτί με γράμματα, βιβλιοθήκη, πράγματα που βρίσκουμε σε αποθήκη.

Ανοίγουν τα φώτα. Η Αναστασία και ο Απόλλωνας κάθονται αγκαλιασμένοι με τον ίδιο τρόπο που ήταν οι νεότεροι εαυτοί τους στην προηγούμενη σκηνή. Η Αναστασία κρατάει στο ένα της χέρι το γράμμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Διπλώνει το γράμμα και το ξαναβάζει στον φάκελο πριν το ακουμπήσει στο πάτωμα δίπλα της. Ύστερα απευθύνεται στον Απόλλωνα με σαρκαστικό τρόπο)
Ωραία χρόνια...

Και οι δυο τους χαμογελάνε, ενώ η Αναστασία απλώνει το χέρι της και παίρνει ένα ακόμη γράμμα από το κουτί. Αναστενάζει βαθιά και αρχίζει να διαβάζει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: “Αγαπητή Εύα...

(Κλείνουν τα φώτα, αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της τέταρτης σκηνής, η Αναστασία και ο Απόλλωνας αποχωρούν.)

ΣΚΗΝΗ 04 (flashback)

Πρόσωπα: Απόλλωνας(17), Αναστασία(16)
Χώρος: Προαύλιο σχολείου (κοντά στην είσοδο)
Σκηνικά: Δύο σχολικές τσάντες

Ανοίγουν τα φώτα. Βλέπουμε την Αναστασία να βρίσκεται ήδη πάνω στην σκηνή. Περιμένει τον Απόλλωνα ο οποίος τότε ανεβαίνει στην σκηνή. Προχωράει με σκυφτό το κεφάλι προσπαθώντας (και αποτυγχάνοντας) να μην τραβήξει την προσοχή των άλλων με το μαυρισμένο του μάτι. Η Αναστασία όμως το παρατηρεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Ανήσυχη)
Απόλλωνα είσαι καλά! Τι έπαθε το μάτι σου;

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Ανέκφραστος)
Τίποτα.

Η Αναστασία επιμένει, προσπαθώντας να μάθει την αλήθεια.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:
Δεν είναι τίποτα αυτό! Απόλλωνα τι συμβαίνει; Πως χτύπησες;

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Ελαφρά εκνευρισμένος)
Δεν χτύπησα. Παράτα με.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:
Όχι Απόλλωνα! Δεν μπορώ να το κάνω αυτό! Άσε με να σε βοηθήσω σε παρακαλώ.

Η Αναστασία τον πλησιάζει και προσπαθεί να τον ακουμπήσει απαλά στο πρόσωπο. Αυτός δεν αντιδρά και την αφήνει να τον ακουμπήσει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Μιλάει απαλά, γλυκά)
Τι έγινε Απόλλωνα; Ποιος σε πείραξε;

Ο Απόλλωνας αναστενάζει, η έκφρασή του σφίγγεται

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:
Αυτό το κάθαρμα πήγε να χτυπήσει την Ειρήνη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:
Την αδελφή σου; Ποιος;

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:
Ο μ@λ@κ@ς ο πατέρας μου. Ήρθε πάλι μεθυσμένος σπίτι και κατηγορούσε την Ειρήνη για βλακείες. Φώναζε πως μοιάζει στην μάνα μας και πήγε να την χτυπήσει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Σοκαρισμένη)
Με την μητέρα σας; Αυτή που σας εγκατέλειψε;

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: (Ειρωνικά)
Εσύ ποια λες; (Σοβαρός) Μπήκα μπροστά της και μου έδωσε μπουνιά.

Αφού έχει ολοκληρώσει, ο Απόλλωνας παίρνει μια βαθιά ανάσα και φεύγει από το σχολείο, αφήνοντας πίσω του μια σοκαρισμένη Αναστασία να τον κοιτάζει.

(Κλείνουν τα φώτα, αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της πέμπτης σκηνής, η Αναστασία (16) και ο Απόλλωνας (17) αποχωρούν.)

ΣΚΗΝΗ 05

Πρόσωπα: Αναστασία, Απόλλωνας
Τόπος: Αποθήκη
Σκηνικά: Κουτί με γράμματα, βιβλιοθήκη, πράγματα που βρίσκουμε σε αποθήκη.

Ανοίγουν τα φώτα. Η Αναστασία και ο Απόλλωνας κάθονται στο κέντρο της σκηνής περιτριγυρισμένοι από περισσότερα γράμματα απ' ότι πριν. Η Αναστασία τον κοιτάζει συγκινημένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: (Δείχνοντας τις κούτες με τα πράγματα του Απόλλωνα)

Κοίτα την θετική πλευρά. Σύντομα θα φύγεις από εδώ και εσύ μαζί με την Ειρήνη δεν θα χρειάζεται να υπομένετε τα βασανιστήρια αυτού του ανθρώπου. Σύντομα θα είστε ελεύθεροι.

Ο Απόλλωνας δείχνει κάπως ανακουφισμένος καθώς της γνέφει καταφατικά, δείχνοντας πως συμφωνεί με τα λεγόμενά της. Η Αναστασία ξαναστρέφει την προσοχή της στο κουτί με τα γράμματα, μέχρι που αντικρίζει ένα πολύ συγκεκριμένο φάκελο. Τα μάτια της γουρλώνουν και δάκρυα αρχίζουν να τρέχουν από αυτά πριν καν το καταλάβει. Με τρεμάμενα χέρια, παίρνει το γράμμα προσεκτικά και το σηκώνει μπροστά της ενώ ένας λυγμός της ξεφεύγει.

Ο Απόλλωνας γυρνάει, αντικρίζει το γράμμα και με σταθερές κινήσεις πιάνει το χέρι της Αναστασίας.

(Κλείνουν τα φώτα, αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της έκτης σκηνής, η Αναστασία και ο Απόλλωνας αποχωρούν.)

ΣΚΗΝΗ 06

Πρόσωπα: Εύα (17), δύο παιδιά, πατέρας Εύας

Χώρος: Σπίτι Εύας (υπνοδωμάτιο)

Σκηνικά: Ένα γραφείο, μια καρέκλα, ένα χαρτί, ένα μολύβι.

Ανοίγουν τα φώτα και στην σκηνή βρίσκεται η Εύα η οποία κάθεται σε ένα θρανίο μόνη της και διαβάζει το γράμμα που έγραψε για να σταλεί στους δύο φίλους της. Καθώς το διαβάζει παίζονται διάφορες τραυματικές αναμνήσεις της παιδικής της ηλικίας.

ΕΥΑ:

Αχ! (Νοσταλγικό) Πόσο μου λείπουν ο Απόλλωνας και η Αναστασία, οι μοναδικοί άνθρωποι που με κάνανε χαρούμενη...Πρώτα έχασα την μητέρα μου.....μετά τους φίλους μου..... και τώρα την ελευθερία μου!!! (Θυμός ήπιος) Από τότε που μετακόμισα νιώθω πως η ζωή μου βρίσκεται σε μια οδυνηρή και μακροχρόνια επανάληψη χωρίς τελειωμό. Χωρίς φίλους, χωρίς μητέρα, χωρίς νόημα στην ζωή.....Δεν κάνω τίποτα παραπάνω από το να δουλεύω όλη μέρα στο σπίτι πλένοντας πιάτα, σφουγγαρίζοντας και κάνοντας αγγαρείες....(Η Εύα κάνει μια μικρή παύση από την απογοήτευση) Το μόνο που μου έχει μείνει είναι ένας ανισόρροπος πατέρας που μου κάνει την ζωή χειρότερη!!

Η Εύα μένει ακίνητη και ο Πατέρας της μπαίνει στην σκηνή ως flashback.

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Γιατί τα πιάτα είναι άπλυτα;!!!! (Θυμωμένος, φωνάζει στην Εύα). Έλα εδώ και πλύνε τα μην αρχίσω τις σφαλιάρες!!! Άκουσες!!!!;; Ή πρέπει να έρθω από εκεί!!!!;;

Ο πατέρας φεύγει από την σκηνή κάνοντας ένα κύκλο γύρω από το γραφείο της Εύας και φεύγει από εκεί που ήρθε.

Επιστροφή στην Εύα.

ΕΥΑ:

Εδώ που τα λέμε η ζωή μου ακόμα και πριν την μετακόμιση δεν ήταν και ευχάριστη... **(Θλίψη)** Χωρίς τον Απόλλωνα και την Αναστασία θα κατέρρεα εδώ και πολύ καιρό. Προσπάθησα να κάνω νέους φίλους. Να συναναστραφώ με άλλα παιδιά. **(Με μανία)** Και το έκανα! Πήγαινα και τους μίλαγα. Μάλιστα τα διασκεδάζα κιόλας με κάθε τρόπο που μπορούσα! **(Θυμός)** Και τι πήρα για τις προσπάθειες μου;;;!!

Ανεβαίνουν στην σκηνή δύο παιδιά, flashback από το σχολείο.

ΠΑΙΔΙ 1:

Εύα Πλακά;;; Μοιάζεις πιο πολύ με την Εύα Πλάκα!!!!

ΠΑΙΔΙ 2:

Χαχαχα!!!!

ΠΑΙΔΙ 1: **(Το παιδί 2 συνεχίζει και γελάει αλλά λίγο πιο σιγά)**

Το πιάσες;;; Επειδή όλη της η ζωή είναι μια κωμωδία!!!! **(Γελάει καθώς το λέει)**

Τέλος flashback, επιστροφή στην Εύα.

ΕΥΑ:

Κοροϊδίες!!! Τα παιδιά είχαν δίκιο..... η ζωή μου είναι μια κωμωδία..... ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΩ ΑΛΛΟ!!!! **(Οργή, κοπανάει το γραφείο).** ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΠΑΡΑΤΗΣΕΣ ΜΟΝΗ ΜΗΤΕΡΑ!!!!!! ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΠΑΡΑΤΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ!!!!!!!;;;

(Κλείνουν τα φώτα, αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της εβδομης σκηνής, η Εύα αποχωρεί.)

ΣΚΗΝΗ 07

Πρόσωπα: Αναστασία, Απόλλωνας

Χώρος: Αποθήκη

Σκηνικά: Κουτί με γράμματα, βιβλιοθήκη, πράγματα που βρίσκουμε σε αποθήκη.

Ανάβουν τα φώτα. Η Αναστασία και ο Απόλλωνας κάθονται στην μέση της σκηνής περιτριγυρισμένη από γράμματα. Η Αναστασία φαίνεται εμφανώς ταραγμένη ενώ συνεχίζει να διαβάσει τα λόγια της Εύας από το γράμμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

“Γιατί με παρατήσατε όλοι; Κανένας δεν με αποδέχεται εδώ. Κανένας δεν νοιάζεται για εμένα. Δεν βρίσκω λόγο για να συνεχίσω να ζω.”

Η Αναστασία λυγίζει και αρχίζει να κλαίει. Το γράμμα γλιστράει από τα χέρια της και πέφτει στο πάτωμα μαζί με τα υπόλοιπα γράμματα. Ο Απόλλωνας σηκώνεται όρθιος και την κοιτάει.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:

Έλα Αναστασία. Φεύγουμε.

Η Αναστασία σηκώνεται και μαζί με τον Απόλλωνα αποχωρούν από την σκηνή.

(Κλείνουν τα φώτα, αρχίζουν να γίνονται οι αλλαγές σκηνικών της έβδομης σκηνής, η Εύα αποχωρεί)

ΣΚΗΝΗ 08

Πρόσωπα: Αναστασία (9), Απόλλωνας (9), Εύα (9), Πατέρας Εύας

Χώρος: Πάρκο

Σκηνικά: Μπάλα

Τα τρία παιδιά παίζουν με μία μπάλα. Τα γέλια τους ηχούν σε όλων τον χώρο. Όλοι περνάνε καλά και διασκεδάζουν. Συνεχίζουμε να τα παρατηρούμε για κάποιο χρονικό διάστημα για να τονιστεί η σχέση μεταξύ των παιδιών.

Τότε, μπαίνει μες στην σκηνή ο πατέρας της Εύας

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Εύα!! Έλα να φύγουμε!!!

Τα τρία παιδιά σταματούν το παιχνίδι τους και η Εύα απομακρύνεται. Αυτά την κοιτάνε απογοητευμένα καθώς εκείνη φεύγει μακριά τους.

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ/ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Αντίο Εύα!!!

Η Εύα γυρνάει, τους κοιτάει και βγαίνει από την σκηνή

(Κλείνουν τα φώτα και πέφτει η αυλαία)

ΤΕΛΟΣ